

פעילות שבת פרשת ויקרא

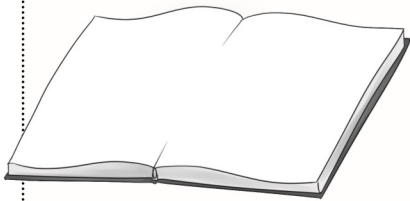
מסדר פתיחה

כפי שהורה הרבי - כל כינוס צבאות השם יכיל:

תורה - אומרים את 12 הפסוקים בחיות ובשמחה כראוי לחיילות בצ"ה.

תפילה - שיבנה בית המקדש, ויחי.

צדקה - אם הפעילות בשבת, אי אפשר לבצע

תפילה

באם הפעילות בשבת בלילה - תפילת קבלת שבת מתוך שירה ושמחה

ובאם היא בשבת ביום - תפילת מנחה מתוך שירה ושמחה

הפעילות:

רקע:

על הקרבנות נאמר "ריח ניחוח לה", ומפרש רש"י "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני". הרבי מסביר את כוונת רש"י: ה' נהנה מכך שהאיש הפשוט מקריב לו קרבן למרות שהוא לא יודע מה התועלת בכך, ואפילו שיכול להיות שבאמת אין בכך שום תועלת. אבל הוא מקריב רק כדי לבצע את רצונו של ה'!

אם כך, המטרה שלנו בביצוע המצוות היא לקיים את רצון ה' מתוך רצון לעשות לו נחת רוח, וזה לא תלוי בהבנה שלנו את מקורם ותכליתם של המצוות!

מטרה:

* הבנות יחזקו את מידת קבלת העול שלהן.

הכנה מקדימה:

• להביא צעיף

מהלך הפעילות: (40 דקות)

פתיחה: המפקדת שואלת: מי יודעת למה מקריבים קרבן? ונותנת לחיילות להעלות השערות ורעיונות. לאחר מכן מסכמת: האמת היא שלא ידועה לנו שום סיבה להקרבת קרבנות. הרי ה' בטח לא צריך את בשר הבהמה! אם הוא רוצה שנתקרב אליו, או ניתן לו משהו משל עצמנו - היה אפשר לעשות את זה באופנים אחרים. הסיבה היחידה להקרבת הקרבנות היא "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני". ה' שמח מכך, שיהודי עושה משהו לא בשביל סיבה שהוא יודע ומבין שכך ראוי ונכון עשות. אלא רק משום שזהו רצון ה', ויהודי שמח לבצע את רצון ה'!

זה מלמד אותנו, שלא תמיד אנחנו מבינים את הסיבות של מה שמבקשים מאיתנו לעשות, ושל המצוות שאנחנו מקיימות, אבל יש לעשות ולבצע מתוך קבלת עול, גם אם לא תמיד מבינים.

משחק:

חיילת אחת יוצאת מהחדר, מחביאים חפץ מסויים.

כשהיא נכנסת - קושרים לה את העיניים עם צעיף, ומתחילים לכוון אותה עד לחפץ ע"י הוראות והנחיות (ימינה, שמאלה, תתכופי קצת וכדומה), עד שהיא מוצאת.

ניתן לבצע את התרגיל כמה פעמים.

לאחר התרגיל המפקדת שואלת את אחת החיילות ששיחקו: אם היו אומרים לך לצאת החוצה לרחוב, ולעשות כל מה שאומרים לך לעשות האנשים ברחוב - היית מסכימה? כמובן שלא! למה? כי את לא מכירה את האנשים ברחוב, ואת לא בטוחה שהם רוצים בטובתך, ושהם אנשים שיודעים מה הם אומרים. אז למה הסכמת לעשות כל מה שהחברות שלך כאן אמרו לך לעשות והלכת בדיוק לפי ההנחיות שלהן? כי ידעת שהן יודעות היכן החפץ נמצא, והן רוצות בטובתך - שתמצאי אותו. אותו-דבר אנחנו הרי יודעות שה' הוא מלך העולם. מה שהוא אומר לנו לעשות - זה הכי טוב בשבילנו, אז בטח שנקיים את מצוותיו בקבלת עול!

סיפור בהמשכים (10 דקות)

בכוחו של הסיפור למשוך את החיילות להתמיד ולבוא גם בשבוע הבא כדי לשמוע את המשך הסיפור/ הסיפור החדש - חשוב מאד לקרוא את הסיפור קודם ולספרו בליווי תיאורים מיוחדים...

הצלה ניסית בליל הסדר - פרק שני

בני הבית קפאו על מקומם כמאובנים, הילדים החלו לרעוד בכל גופם ובכי פרץ מגרונם. ראשון התאושש אברהם, חיש מהר נתר ממקומו נגש אל אחד מקירות המרתף, הסיט את אחת האבנים ממקומה ולעיניהם הנהדמות של בני בית נתגלתה דלת קטנה. חיש מהר פתחה וזרז את משפחתו להשתחל פנימה ולהיכנס למנהרה אשר בעמקי האדמה. אברהם הספיק לקחת עשית להאיר את הדרך, וסגר את הפתח שנפער.

"זמן רב יעבור עד אשר יצליחו החילים לפתוח את דלת הברזל של המרתף," אמר אברהם לבני ביתו, "ובינתיים נוכל להימלט דרך מנהרה זו שהכנתיה לעת כזאת, ובעזרת ה' נגיע למקום מבטחים." מנהרה ארוכה הייתה זו ולאחר הליכה ממושכת דרך היער במעבה האדמה הגיעו לפתחה. צינת הלילה קדמה את פניהם אך בלבם היה חם, הם הודו לה' וקוו שאכן נצלו.

בדרכים עוקפות ובשבילים נסתרים הוביל אברהם את משפחתו לעיר קראקא. ברחוב היהודי היו עדיין אורות מבתי היהודים, קולות שירה וזמרה של היהודים המסבים אל הסדר. במאמצים רבים הצליח אברהם למצוא את בית הרב, רבי משה איסרליש היה רבה של קראקא. הוא סיים כבר את עריכת הסדר, וישב בחד לימודו עסוק בתלמודו שקוע בסוגיה קשה. לפתע נקישות על דלת ביתו. כשפתח רבי משה איסרליש את דלת הבית הופתע לראות משפחה שלמה אשר לבושם ומראה פניהם כשל נוצרים. תדהמתו לא ארכה זמן רב, שכן אברהם גולל לפני הרב את סיפור חייו וסיים בסיפור בריחתו מן המרתף הנסתר בעת שבאו לאסרו בליל הסדר. "שאיפתי לחזור בגלוי לחיק היהדות" אמר אברהם לרבי משה, "לשם

חוברת פעילות תנועת הנוער צבאות ה' באה"ק

שבת פרשת ויקרא

כך רוצה אני לעזוב את הארץ ולהימלט לטורקיה".

"זכות אבותיך וזכות רבך הקדוש, רבי משה לנדאו עזרו לך להינצל מידי שונאי נפשך למען תשוב בגלוי לדת אבותיך אל לכם לדאוג, אני אדאג לכל מחסורכם, עד אשר נמצא דרך למלטכם לטורקיה."

אברהם היה נרגש כולו מדבריו המלבבים של רבי משה אסרליש, הוא לא מצא בפיו מילים להודות לרב, דמעות חנקו את גרונו והוא גחן קדימה ונשק בחום את יד הרב. זמן מה גרו משפחתו של אברהם בבית מבודד באחד מפרברי העיר, בית זה היה שייך לאחד מתלמידי הרמ"א והוא אכן דאג לכל מחסורם. במשך זמן זה נשתנה אף נראה פניו של אברהם: זקנו צמח ומראהו חזר להיות כמראה יהודי. יהודי קראקא לא עלו על דעתם כי היהודי העבדקן היושב בבית הכנסת של הרמ"א יום ולילה בוכה ואומר תהילים אינו אלא שר הכספים לשעבר של מלך פולין. באחד הימים הודיע הרמ"א לאברהם כי הגיעה השעה להימלט מפולין שכן מרגלי המלך עלולים חלילה לעלות על עקבותיו. בדמעות חמות נפרדו אברהם ובני משפחתו מרבי משה אסרליש והם מודים לו מעומק לבם על החסד שעשה עמהם, ומגמת פניהם לטורקיה. לאחר מסע ארוך ומיגע הגיעו לטורקיה. שם שהו בביתו של דון יוסף הנשיא שהיה שר חשוב בממשלה הטורקית, ואברהם אשר נשא באמתחתו מכתב מהרמ"א נתנו לדון יוסף אשר קיבלו בזרועות פתוחות ובסבר פנים יפות ודאג לכל מחסורו. אברהם ובני משפחתו לא שהו זמן רב בטורקיה ועלו לארץ ישראל, ושם בילו את שארית ימיהם בקדושה ובטהרה.

סיום

כל חיילת מקבלת מעטפת מדבקות וכמובן זורקת את העטיפות לפח. **שימי לב! חיילות מועדון הסניפים - מקבלות שתי מעטפות!**

להתראות בפעילות הבאה... ועוד לפני כן בגאולה השלימה!